

Prezidents Henrijs B. Airings
Pirmais padomnieks Augstākajā prezidijā

Ģimenes var būt , mūžīgas

Priesterības spēks, kas saista ģimenes uz mūžību, ir viena no lielākajām Dieva dāvanām. Katrs cilvēks, kurš izprot pestīšanas ieceri, ilgojas pēc šīs mūžīgās svētības. Tikai caur saistīšanās rituālu, kas tiek veikts iesvētītos Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas tempļos, Dievs dāvā apsolījumu, ka ģimenes var tikt saistītas kopā uz mūžību.

Priesterības atslēgas, kas dāvā šo iespēju, tika atjaunotas uz zemes, kad pravietis Elija tās nodeva Džozefam Smitam Kērtlandes templī. Šīs priesterības atslēgas ir tikušas nodotas nepārtrauktā pēctecības līnijā caur mūsdienu Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas praviešiem līdz pat šodienai.

Glābējs Savas laicīgās kalpošanas laikā runāja par spēku saistīt ģimenes un Pēterim, Savam galvenajam apustulim, sacīja: „Patiesi Es jums saku: ko vien jūs virs zemes siesit, tas būs siets arī debesīs; un, ko vien jūs virs zemes atraisīsiet, tas būs atraisīts arī debesīs” (Mateja 18:18).

Iespēja mūžīgi dzīvot kopā ar ģimenēm būs tikai celestiālajā valstībā. Tur mēs varēsim būt kopā ar savām ģimenēm Debesu Tēva un Glābēja klātbūtnē. Pravietis Džozefs Smits aprakstīja šo brīnišķīgo vēsti Mācībā un Derībās:

„Kad Glābējs parādīsies, mēs redzēsim Viņu, kāds Viņš ir. Mēs redzēsim, ka Viņš ir vīrs, līdzīgs mums.

Un tas pats draudzīgums, kas ir starp mums šeit, būs starp mums tur, tikai tas būs saistīts ar mūžīgo godību, kuru mēs tagad nebaudām” (M&D 130:1–2).

Šie Svētie Raksti liecina, ka mums ar pārliecību jācenšas veidot debesu standartiem atbilstošas attiecības mūsu ģimenēs. Mums jā rūpējas par saviem ģimenes locekļiem — gan dzīvajiem, gan mirušajiem — un jā dara viss, ko vien spējam, lai dāvātu viņiem priesterības priekšrakstus, kas mūs saistīs debesīs.

Daudzi no jums, gan jaunieši, gan sirmgalvj, jau to dara. Jūs meklējat savu senču vārdus, kuri vēl nav saņēmuši priekšrakstus, kas jūs var saistīt kopā.

Gandrīz visiem no jums ir dzīvi radinieki, kuri vēl nav tikuši saistīti ģimenēs ar priesterības spēku. Daudziem ir dzīvi radinieki, kuri ir saņēmuši priesterības priekšrakstus, bet netur ar Dievu noslēgtās derības. Dievs jūs svētīs ar ticību, lai jūs varētu palīdzēt visiem šiem radiniekiem viņu centienos turēt derības. Uz jums attiecas Tā Kunga solījums, ko Viņš dod Saviem mācekļiem, kuri pūlas vest cilvēkus pie Viņa:

„Un, kas pieņems jūs, tur Es būšu arī, jo Es iešu jūsu vaiga priekšā. Es būšu pie jūsu labās rokas un jūsu kreisās, un Mans Gars būs jūsu sirdīs, un Mani eņģeļi jums apkārt, lai jūs atbalstītu” (M&D 84:88).

Caur sava kabineta logu es katru dienu redzu līgavas un līgavaiņus fotografējamies pie krāšņām puķēm un čalojošām strūklakām. Līgavainis bieži vien nes savu līgavu rokās, veicot dažus neveiklus soļus, kamēr fotogrāfs uzņem kāzu fotogrāfijas. Katru reizi, kad es to redzu, es iedomājos par sev pazīstamiem pāriem, kuriem apprecoties, pēc

kāda laika — dažkārt pat pēc ļoti neilga — ir nācies nest vienam otru dzīves grūtībās. Jūs varat pazaudēt darbu. Jūs varat saskarties ar bērna slimību vai saslimt paši. Un tad paradums — darīt citiem to, ko mēs vēlētos, lai citi dara mums, — kas būs izveidojies vieglākos laikos, mūs padarīs par varoņiem un varonēm grūtajos brīžos, kad liksies, ka šīs grūtības ir lielākas, nekā mēs spējam panest.

Mums jāpateicas savām ģimenēm par tādām attiecībām, kādas mēs varēsim turpināt Dieva klātbūtnē. Mums jācenšas neaizvainot otru un neapvainoties pašiem. Mēs varam apņemties piedot ātri un pavisam. Mēs varam censties padarīt citus laimīgus tā vietā, lai darītu laimīgu sevi pašu. Mēs varam runāt laipni. Cenšoties darīt šīs lietas, mēs ieaicināsim Svēto Garu mūsu ģimenēs un mūsu dzīvēs.

Es jums galvoju, ka ar Tā Kunga palīdzību un nožēlas pilnām sirdīm mēs šajā dzīvē varam saņemt ieskatu tāda veida dzīvē, kādu mēs vēlamies mūžībā. Debesu Tēvs mūs mīl. Viņš vēlas, lai mēs pie Viņa atgrieztos. Glābējs, caur Savu Izpiršanas spēku, mums dod iespēju mainīt mūsu sirdis, lai mēs varētu ieiet svētajos tempļos, slēgt un turēt derības, un pēc laika dzīvot mūžīgi kopā ar savām ģimenēm celestiālajā godībā — savās mājās.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Daloties mācībā par mūžīgajām ģimenēm, apdomājiet eldera Ričarda G. Skota, Divpadsmit apustuļu kvoruma locekļa, sacīto: „Vienmēr centieties stiprināt ģimenes. Māciet, paturot prātā mūžīgo perspektīvu par to, cik svarīgi ir ģimenēm tikt saistītām templī. . . . Kad jūs iegūsiet vīziju par tempļa saistīšanas priekšrakstiem, jūs palīdzēsiet celt Dieva valstību uz Zemes.” („Es jums priekšzīmi esmu devis” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2014. g. maijs, 34. lpp.) Kā jūs varat palīdzēt tiem, kurus mācāt, labāk saprast to, cik nozīmīga ir saistīšanās templī? Aiciniet ģimenes, kuras vēl nav tikušas saistītas templī, apspriest, kādus soļus tās varētu spert, lai saņemtu šo priekšrakstu. Aiciniet ģimenes, kuras jau ir saistītas templī, apspriest, kā tām saglabāt vīziju par savu mūžīgo ģimeni un strādāt pie tā, lai uzlabotu savstarpējās attiecības.

JAUNIEŠI

Mūžīgi saistīts ar savu ģimeni

Laura Bērtone

Kad es trīs gadu vecumā tiku adoptēta, mana bioloģiskā māte mani atļāva adoptēt ar nosacījumu, ka maniem audžuvecākiem ir jāpiekrīt, ka Baznīcas priekšraksti man tiks veikti tikai tad, kad es sasniegšu 12 gadu vecumu. Viņa domāja, ka man ir jābūt pietiekami vecai, lai es pati izdarītu izvēli. Bet man bija ļoti grūti to sagaidīt.

Jā, bija grūti skatīties, kā mani draugi tiek kristīti, sasniedzot astoņu gadu vecumu, bet jo grūtāk bija apzināties, ka es nevaru tikt saistīta templī ar saviem audžuvecākiem un pieciem vecākajiem brāļiem un māsām, līdz man būs 12 gadi. Es baidījos, ka ar mani notiks kaut kas sliktas un man nebūs iespēja tikt saistītai ar viņiem.

Kad pienāca mana divpadsmitā dzimšanas diena, mēs sākām plānot manas kristības un saistīšanos ar ģimeni. Mani vecāki man ļāva izvēlieties, kurā templī mēs tiksim saistīti. Es vienmēr esmu uzskatījusi, ka Sandjego templis Kalifornijā ir visskaistākais. Tā nu mana ģimene piekrita doties uz Kaliforniju, lai mēs tur tiktu saistīti.

Es nevarēju sagaidīt, kad ar saviem vecākiem, brāļiem un māsām kļūsim par mūžīgo ģimeni. Saistīšanās laikā es sajutu Svēto Garu tik spēcīgi, ka to ir grūti aprakstīt. Tagad, kad es beidzot esmu saistīta ar savu ģimeni, manas raizes ir nomainījis mierinājums un miers, zinot, ka esam mūžīgi vienoti kopā.

Autore dzīvo Jūtā, ASV.

BĒRNI

Raudzīties uz templi

Prezidents Airings skaidro, ka, pateicoties priesterībai, mums ir iespēja doties uz templi un tikt saistītiem ar mūsu ģimeni uz mūžību. Uzzīmē vai atrodi attēlu ar savu mīļāko templi un novieto to vietā, kur tu to vari redzēt katru dienu. Sastādi sarakstu ar to, ko tu darīsi, lai sagatavotos kādreiz ieiet templī.

Ticība, ģimene, palīdzība

Jēzus Kristus dievišķās īpašības: tikumība

Lūgšanu pilnas izstudējiet šo materiālu un centieties saprast, ar kurām vēstījuma daļām dalīties. Kā izpratne par Glābēja dievišķajām īpašībām vairo jūsu ticību Viņam un svēti tās māsas, par kurām gādājat, veicot apmeklējuma mācības pienākumu? Vairāk informācijas meklējiet reliefsociety.lds.org.

Šis vēstījums ir daļa no apmeklējuma mācības vēstījumu sērijas, kurā raksturotas Glābēja dievišķās īpašības.

Lai tikumība rotā tavas domas „nepārtraukti; un tad tava palāviņa kļūs stipra Dieva klātbūtnē; un priesterības mācība pilēs tavā dvēselē kā rasa no debesīm” (M&D 121:45).

Kas ir tikumība? Prezidents Džeimss E. Fausts (1920–2007) teica: „Tikumība, tās dziļākā nozīmē, ietver visas taisnīgās īpašības, kas mums palīdz veidot mūsu raksturu.”¹ Prezidents Gordons B. Hinklijs (1910–2008) piebilda: „Dieva mīlestība ir rakstura tikumības, labestības un spēka sakne.”²

Par sieviešu tikumību elders D. Tods Kristofersons, Divpadsmit apustuļu kvorumu loceklis, teica: „Piedzimstot sievietes ienes pasaulē noteiktu tikumu — dievišķu dāvanu, kas padara viņas par lietpratējām tādu īpašību ieaudzinašanā kā ticība, drosmē, empātija un smalkjūtība savstarpējās attiecībās un dažādās kultūrās. . . .

Māsas, starp visām jūsu

draudzīgajām attiecībām, tieši attiecības ar Dievu, jūsu Debesu Tēvu, kurš ir jūsu tikumiskā spēka avots, jums vienmēr ir jāliek pirmajā vietā jūsu dzīvē. Neaizmirstiet, ka Jēzus spēks nāca no Viņa absolūtās ziedošānās Tēva gribai. . . . Centieties būt šādas Tēva un Dēla mācekles, un jūsu ietekme nekad nezudīs.”³

Papildus Svētie Raksti

Psalmi 24:3–5; Filipiešiem 4:8; Pētera 2. vēst. 1:3–5; Almas 31:5; M&D 38:23–24

No Svētajiem Rakstiem

Mūsdienās tikumīgas sievietes, kuras ir ticības pilnas, sniedzas pretī Glābējam. Lūkas evaņģēlija 8. nodaļā mēs lasām par sievieti, kura 12 gadus bija sirgusi ar asiņošanu, kuru neviens nebija varējis dziedināt. Viņa, tiecoties pēc dziedināšanas, „[piegāja] no mugurpuses, aizskāra Viņa drēbju vīli, un tūdaļ asins tecēšana nostājās. . . . Bet Jēzus sacīja: „Mani kāds ir aizskāris, jo Es jūtu, ka spēks⁴ no Manis ir izgājis.” Šī tikumīgā sieva noietās

Viņa priekšā ceļos un „izstāstīja visu ļaužu priekšā”, ka „tā bija Viņa aizskārusi” un ka „viņa tūdaļ bija kļuvusi vesela”. Bet Viņš tai sacīja: „Mana meita, tava ticība tev ir palīdzējusi, ej ar mieru!”” (skat. Lūkas 8:43–48; skat. arī 6:17–19).

Caur Savu tikumību⁵ Kristus mūs var dziedināt, dot mums iespēju, mierinājumu un uzmuntrinājumu, kad mēs ar drosmi un ticību sniedzamies Viņam pretī.

ATSAUCES

1. Džeimss E. Fausts, „The Virtues of Righteous Daughters of God”, *Liahona*, 2003. g. maijs, 108. lpp.
2. Prezidents Gordons B. Hinklijs, „Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley”, *Ensign*, 1996. g. aprīlis, 73. lpp.
3. D. Tods Kristofersons, „The Moral Force of Women”, *Liahona*, 2013. g. nov., 29., 31. lpp.
4. Tikumība ir spēks (skat. Marka 5:30).
5. Svēto Rakstu ceļvedi „priesterība” tiek definēta šādi: „Pilnvaras un spēks, ko Dievs dod cilvēkam, lai tas darbotos visās lietās cilvēka glābšanai” (M&D 50:26–27).

Apdomājiet!

Kā tikumība mums dod spēku un mūs stiprina?